

כַּתְרֵי מַלְכָּא פְּלִילָן בֵּיתָהּ. וְהֵינָנו שְׁחוּבְרָה לָהּ יַחְדָּו וּבִלְ

ספירות ז"א ואפילו הג"ר שלו כלולות במלכות ע"י היסוד ולכן כתוב שחוברת לה יחדיו כי

ירושלים שלמטה היא כדוגמת ירושלים שלמעלה שהיא המלכות כאשר היא מחוברת בכל

הבחינות של ז"א (רמ"ק).

רַבִּי יִצְחָק אָמַר שִׁמְשׁוּב בַּפְּסוּק אַחֲרָיו, (תהלים קכב) שְׁשָׁם עָלוּ

שְׁבֻטִים שְׁבֻטֵי יְהוָה. מֵאֵן שְׁבֻטִים קָשָׁה מִי הֵם הַשְּׁבֻטִים שֶׁעָלוּ

למלכות הנקראת ירושלים של מעלה. אֵלֶיךָ תִּרְיָסָר תְּחֻמִּין,

דְּמַתְּפָרְשָׁן מִתְּהוּא אֵילָנָא רַבָּא וְתַקִּיָּה, דְּאַחֲסִין לֹוֹן

מִסְטָרָא דְאַבָּא וְאַיְמָא אלא הם שתיים עשרה גבולי אלכסון שבז"א [רד] שהם

אור הרשב"י

אשר בת"ת נשרשים א"כ צריכין להיות מצווירין שם בציוור גבולי אלכסוני כי חלק א' גבול א' שבו יהיה נוטה באלכסון נגד ספ"י החסד וחלק גבול הב' יהיה עומד ונוטה נוכח ספ"י הגבורה ועד"ז כולם כדי שאלו י"ב חלקי הת"ת יהיו נוטים פניהם נגד הו"ס שהם שרשים לאלו י"ב חלקי שבת"ת לינק מהם כי הרי בחי' חסד שבת"ת צריך שיהיה בקו ימין הת"ת בראשית הקו ויהיה נחלק לב' חלקים כפולים דגש ורפה ובסוף קו הימין דת"ת יהיה בו ב' חלקים דנצה וכיוצא בזה בשאר.

וכבר ביארו הרמ"ק בספר פרדס רמונים – שער כא פרק ז' וז"ל: כל דבר גשמי שיהיה לו שש קצוות יחוייב היות לו י"ב גבולים באלכסון.

הא כיצד, נצייר בדעתנו בית אחד בד' כתלים

[רד] כנזכר בע"ח שער מנת"א ז' וז"ל הנה נודע מן הכתוב לעיל כי אמ"ש הם ג"ר שהם יסודות אל ז"ת ובג"ד כפר"ת הם ז"ת יען שיש בהם דין ורחמים שהם אור ישר ואור חוזר שהם בחי' עצמן רחמים ובחי' מלכות שבכל אחד וא' הוא דין לכן הם כפולות וי"ב פשוטות הם ספ"י ת"ת לבד שהוא א' מו' כפולות עצמן נחלקת לי"ב חלקים שהם י"ב פשוטות. והיותם י"ב הוא כי כל ז"ת נשרשים בנוף שהוא הת"ת והו' כפולות עם ת"ת בעצמו יהיה י"ד אך הו"ת זולת ת"ת בהיותן כפול הם י"ב נמצא כי הת"ת בעצמו הוא מב' בחי' שהוא אות ר' מבג"ד כפר"ת והיא כפולה. עוד יש בו י"ב שרשים של ו"ת שהם כפולות והם י"ב ונכללין בת"ת ואלו י"ב פשוטות נקרא י"ב גבולי אלכסונים בספר יצירה כי מאחר שהם עצמן בחי' ו"ת כפולות

הלימוד היומי

אור הרשב"י

כיצד ת"ת שהוא המורח יתיחד עם הצפון שהוא הגבורה ועם הדרום שהוא החסד ועם הנצח שהוא המעלה ועם ההוד שהוא המטה. וכמו שלא ישתה הדרום עם הצפון דהיינו החסד עם הגבורה, שהרי הם שתי ספירות, לכל אחד מהם פעולה בפני עצמה. כן לא ישתה יהוד הת"ת עם החסד עם יהודו עם הגבורה. וכן לא ישתה בחינת יהודו עם הנצח עם בחינת יהודו עם ההוד.

נמצא לפי זה יתהוה בחינה אחת מיחוד התפארת עם החסד והיא תקרא גבול מזרחית דרומית. ובודאי שהיה מתהווה מיחוד שתי מדות בחינה של רחמים. הרי גבול אחד. ונגד הגבול זה שהוא מזרחית דרומית היא גבול מערבית צפונית. והיינו יהוד יסוד עם הגבורה. והנה היחוד הזה הוא דין, כי היסוד בעצמו דין והגבורה דין, ויחודם יתהוה ממנו דין. והיינו גבול ב'.

עוד יתייחד הת"ת עם הגבורה, וזה יהיה בהכרח נוסף אל הדין כי הגבורה דין, וזה נקרא גבול מזרחית צפונית. הרי גבול ג'. ונגד הגבול הזה שהוא מזרחית צפונית הוא גבול מערבית דרומית, והיינו יהוד היסוד עם החסד. וזהו ודאי רחמים הפך הגבול הקודם. הרי גבול ד'. והם שנים נגד שנים תפארת נגד היסוד.

עוד יתייחד הדרום עם המעלה. והיינו יהוד החסד עם הנצח. ואז ודאי היא בחינת רחמים, שכן שניהם רחמים. והיינו גבול דרומית רומית. הרי גבול ה'. ונגד זה הגבול גבול צפונית תחתית והיינו יהוד הגבורה בהוד, וזה ודאי דין

וקרקעית ותקרה שהם שש קצוות. הנה יחוייב י"ב גבולים באלכסון שהם י"ב הוויות. הא כיצד, גבול שבו יתדבק כותל מזרח עם התקרה שהוא גבול מזרחית רומית. וכן לד' כתלים, גבול צפונית רומית, גבול מערבית רומית, גבול דרומית רומית. הם ד' גבולים. וד' גבולים אחרים למטה. גבול מזרחית תחתית, גבול צפונית תחתית, גבול מערבית תחתית, גבול דרומית תחתית. הם ד' גבולים אחרים למטה. והם ה'.

וד' זוויות מקום דבוק הכתלים זו בזו. כיצד, גבול מזרחית צפונית והיינו צפונית מזרחית הרי א', וכן גבול מזרחית דרומית והיינו דרומית מזרחית הם ב', וכן גבול מערבית דרומית והיינו דרומית מערבית הם ג', וכן גבול מערבית צפונית והיינו צפונית מערבית הם ד'. ונקראים גבולי אלכסון מפני שהם באלכסון. ואינם כסדר הו' קצוות שהם ביושר מזרח נגד מערב צפון נגד דרום מעלה נגד מטה. אבל אלה הם נגדיים זה לזה באלכסון. גבול מזרחית רומית נגד מערבית תחתית, וגבול מערבית רומית נגד מזרחית תחתית, וגבול צפונית רומית נגד דרומית תחתית, וגבול דרומית רומית נגד צפונית תחתית, וגבול מזרחית צפונית נגד מערבית דרומית, וגבול דרומית נגד מערבית צפונית. וכלם נגדיים באלכסון. ובישוב דברים האלה הם קרובים אל השכל בציור נקל מאד כדפי'.

ובענין הזה אל הספירות להבדיל כמה הבדלות. כי הכל ע"ד משל ולשכך את האזן.

נפרדים ויוצאים מז"א הנקרא אילן גדול מצד החסד וחזק מצד הגבורה ואת אלו הי"ב גבולים ז"א יורש אותם מצד החכמה והבינה (רמ"ק). **הַתָּא הוּא דְכַתִּיב**

אור הרשב"י

דוד, כי יסוד ומלכות הכל אחד לענין מערב כמפורסם.

הם י"ב נחלקים אל ד'. כיצד, ג' לכל אחד מהד' רוחות והם ד' פעמים ג' יעלו י"ב. הנה גבול מזרחית צפונית משוך כל פני המזרח וגבול מזרחית רומית וגבול מזרחית תחתית הם ג' גבולים למזרח ומתמתח והולך עד גבול דרומית מזרחית ומשם תחלת גבולי דרום. כיצד גבול דרומית מזרחית וגבול דרומית תחתית הם ג' גבולים לדרום ומתמתח והולך עד גבול מערבית דרומית ומשם תחלת גבולי המערב כיצד גבול מערבית דרומית וגבול מערבית תחתית. הם ג' גבולים למערב ומתמתח והולך עד גבול מערבית צפונית ומשם תחלת גבולי צפונית כיצד גבול מערבית צפונית וגבול צפונית רומית וגבול צפונית תחתית הם ג' גבולים לצפון ומתמתח והולך עד גבול צפונית מזרחית שהוא מכלל גבולי המזרח כדפי'.

נמצאו לפ"ז שלשה גבולים למזרח שלשה גבולים למערב שלשה גבולים לדרום שלשה גבולים לצפון וכלם גבולים לאילן האמצעי שהוא הת"ת כדפירשנו בפ' הקודם. וזהו אילן אחד יש לו להקב"ה ובו י"ב גבולים והאילן באמצע עכ"ל הרמ"ק בספר הפרדס.

גמור, שכן שניהם דין, וזהו יחוד הצפון עם התחת. והרי גבול ששי.

עוד יתיחד הדרום עם התחת, והיינו יחוד החסד עם ההוד, והיא בחינת רחמים, והיינו גבול דרומית תחתית. הרי גבול ז'. ונגד הגבול הזה הוא גבול צפונית רומית, והיינו יחוד הנצח עם הגבורה, והוא הפך הגבול הקודם. הרי גבול ח', הם שנים נגד שנים.

עוד יתיחד הרום עם המזרח, והיינו יחוד הנצח בת"ת, והיא בחינת רחמים, והיינו גבול מזרחית רומית. הרי גבול ט'. ונגד גבול זה גבול מערבית תחתית, והיינו יחוד הוד ביסוד, והיא בחינת דין. הרי גבול י'.

עוד יתיחד הנצח עם היסוד, והיינו גבול מערבית רומית, והיא בחינת רחמים. והיינו גבול אחד עשר. ונגד גבול זה גבול מזרחית תחתית, והיינו יחוד התפארת עם ההוד, והיא בחינת דין. והיינו גבול י"ב. הרי שנים נגד שנים נצח נגד הוד. נמצא כלל הגבולים האלה ששה לדיון וששה לרחמים ולכן בחינתם י"ב כדפי'.

וכאשר נבחינם בערך ד' קצוות שהם מזרח ומערב צפון ודרום שהם עיקר, ועולים ג"כ ברוחניות אל ד' רגלי המרכבה ואין מעלה ומטה נחשבים לעצמם אלא נטפלים אל הד' הנוכר כנודע ומפורסם בדברי הרשב"י ע"ה בענין ד' רגלי המרכבה אברהם יצחק יעקב

שְׁבִטֵי יְהוָה וזהו שכתוב שבטי י"ה כי שורשם הוא בחכמה והבינה הנקראים י"ה,
מִשְׁפַּר סִהְרוֹתָא, דְאַסְהִיד בְּרָא קְדִישָׁא דהיינו שאלו הגבולים
 מתגלים בז"א מכח יופי העדות שהעיד הבן הקדוש ז"א דהיינו שפניו מעידים שהוא יצא
 מהחכמה והבינה כי כל הרואה את פני ז"א יודע שיש בו מוחין מאבא ואמא ולכן בו מתגלים
 י"ב גבולי אלכסון ששורשם באבא ואמא (מק"מ) (נ"א דְאַסְהִיד אַבָּא וְאִמָּא בְּבְרָא קְדִישָׁא)
דְכִתִּיב שְׁבִטֵי יְהוָה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל ולכן כתוב שבטי יה כי הי"ב גבולים
 הנקראים שבטים הם מכח החכמה והבינה הנקראים י"ה, והם עדות לז"א הנקרא ישראל כי
 ע"י המוחין הוא מעיד שהוא בן לחכמה והבינה (מק"מ), **וְאִינוּן נְהָרִין עֲמִיקִין,**
דְנִגְדִין וְאַתְּמִשְׁכֵּן מִן יְהוָה והם נהרות עמוקים שנוזלים ונמשכים לז"א ע"י
 החכמה והבינה הנקראים י"ה (מק"מ). **וְכֻלָּא** (ס"א וְכֻלָּא פֶּךָ לְמָה). **לְהוֹדוֹת**
לְשֵׁם יְהוָה וכל התיקון שמתקנים החכמה והבינה את ז"א הוא בכדי להודות לשם ה'
 דהיינו שהוא בכדי לקשט את המלכות הנקראת הוי"ה ולתת לה הוד והדר (רמ"ק). (ס"א
 וּבְגִין פֶּךָ) ובגלל שירושלים שלמטה היא כנגד ירושלים שלמעלה שהיא המלכות אז לכן
 נאמר עליה **כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ כְּסָאוֹת לְמִשְׁפַּט כְּסָאוֹת לְבֵית**
דְדוֹד, לְאַחְסָנָא מְלִכּוֹתָא קְדִישָׁא הוּא וּבְנֵי דְדָרִי דְרִין
 שמכיון שירושלים שלמטה מכוונת כנגד ירושלים שלמעלה שהיא סוד המלכות אז לכן
 יושבים בירושלים מלכי בית דוד כי הם מושרשים במלכות ולכן דוד יורש את המלכות
 הקדושה הוא ובניו לדורי דורות (רמ"ק), **וְדָא הִיא שִׁירְתָּא דְאִמְרֵי דְדוֹד**
עַל מְלִכּוֹתָא עֲלָאָה קְדִישָׁא וזו היא השירה שאמר דוד על המלכות העליונה

והקדושה שהיא סוד ירושלים שלמעלה (רמ"ק).